

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบความคิดสร้างสรรค์ ภูมิความรู้ความชำนาญ กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (3-5 ดาว)” นี้ ได้ทำการศึกษาร่วมกับผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (3-5 ดาว) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 38 ราย โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและให้ผู้ประกอบการทำแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้มา คำนวณทางสถิติ ซึ่งผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ส่วนที่ 2 ลักษณะความสำเร็จของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ส่วนที่ 3 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ส่วนที่ 4 ภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ส่วนที่ 5 รูปแบบของกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจที่ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์นำมาใช้ในการดำเนินงาน

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.1

ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	15	39.5
- หญิง	23	60.5
รวม	38	100
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 34 ปี	5	13.2
- 34 – 44 ปี	9	23.7
- 45 – 54 ปี	12	31.6
- 55 ขึ้นไป	12	31.6
รวม	38	100
3. พื้นเพเดิม		
- กรุงเทพมหานคร	33	86.8
- ภาคอีสาน	4	10.5
- ภาคเหนือ	1	2.6
รวม	38	100
4. ระดับการศึกษา		
- มัธยมศึกษา	9	23.7
- อาชีวศึกษา	3	7.9
- ปริญญาตรี	14	36.8
- สูงกว่าหรือเท่ากับปริญญาโท	12	31.6
รวม	38	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)
ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
5. การฝึกอบรมวิชาชีพเพิ่มเติม		
- ไม่เคยฝึกอบรม	10	26.3
- เคยฝึกอบรม	28	73.7
รวม	38	100
6. สมาชิกหลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการ		
- มี	17	44.7
- ไม่มี	20	52.6
- ไม่ระบุ/ไม่ทราบ	1	2.6
รวม	38	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60.5) โดยมีอายุอยู่ระหว่าง 45 – 54 ปี และ 55 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 31.6) พื้นเพเดิมส่วนใหญ่เป็นคนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 86.8) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 36.8) และสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 31.6) ซึ่งภายหลังสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสถาบันการศึกษาแล้ว มีผู้ประกอบการ ร้อยละ 73.7 ที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ และมีสมาชิกหลักในครอบครัว (ได้แก่ พ่อ แม่ ลูก พี่น้อง ลูกพี่ลูกน้อง สามี ภรรยา ลุง ป้า น้า อา) ไม่ได้เป็นเจ้าของกิจการ (ร้อยละ 52.6)

ตารางที่ 4.2
แสดงประสบการณ์ในการทำงานของผู้ประกอบการ

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เคยประกอบธุรกิจเองมาก่อน		
- เคย	19	50.0
- ไม่เคย	19	50.0
รวม	38	100
2. เคยทำธุรกิจเองมาก่อนในธุรกิจเดียวกันนี้		
- ใช่	6	31.6
- ไม่ใช่	13	68.4
รวม	19	100
3. เคยเป็นลูกจ้าง		
- ใช่	26	68.4
- ไม่ใช่	12	31.6
รวม	38	100
4. เคยเป็นลูกจ้างในธุรกิจเดียวกันนี้		
- ใช่	4	15.4
- ไม่ใช่	22	84.6
รวม	26	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงประสบการณ์ในการทำงานของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการเคยและไม่เคยทำธุรกิจเองมาก่อนมีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 50.0) และ ผู้ประกอบการที่เคยทำธุรกิจเองมาก่อนไม่เคยทำธุรกิจประเภทเดียวกันนี้ (ร้อยละ 68.4) และ พบว่า ร้อยละ 68.4 ของผู้ประกอบการเคยเป็นลูกจ้างมาก่อนที่จะมาดำเนินกิจการของตนเอง โดย ร้อยละ 84.6 ของผู้ประกอบการที่เคยเป็นลูกจ้างมาก่อนไม่เคยเป็นลูกจ้างในธุรกิจประเภทเดียวกันนี้

ตารางที่ 4.3
แสดงลักษณะการดำเนินธุรกิจและการวางแผนธุรกิจ

การวางแผนธุรกิจและสภาพกิจการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. การเริ่มดำเนินธุรกิจ		
- รับช่วงมา	6	15.8
- ซื้อต่อกิจการมา	1	2.6
- ก่อตั้งเอง	30	78.9
- คิดร่วมกับหุ้นส่วน	1	2.6
รวม	38	100
2. ลักษณะการดำเนินงาน		
- มีหุ้นส่วนและเข้าร่วมดำเนินงาน	8	21.1
- ไม่มีหุ้นส่วน เป็นเจ้าของกิจการเพียงผู้เดียว	30	78.9
รวม	38	100
3. ปี (พ.ศ.) ที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจ		
- ก่อนปี 2535	5	13.2
- ตั้งแต่ปี 2536 ถึง 2540	4	10.5
- ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2545	11	28.9
- ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นไป	18	47.4
รวม	38	100
4. เงินทุนจดทะเบียน		
- 1,000 – 10,000 บาท	6	15.8
- 10,001 – 100,000 บาท	17	44.7
- 100,001 – 1,000,000 บาท	10	26.3
- 1,000,000 บาท ขึ้นไป	4	10.5
- ไม่ระบุ / ไม่ทราบ	1	2.6
รวม	38	100

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)
แสดงลักษณะการดำเนินธุรกิจและการวางแผนธุรกิจ

การวางแผนธุรกิจและสภาพกิจการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
5. ระดับของผลิตภัณฑ์		
- 3 ดาว	7	18.4
- 4 ดาว	21	55.3
- 5 ดาว	10	26.3
รวม	38	100
6. มีแผนธุรกิจ (Business Plan) ในการดำเนิน ธุรกิจ		
- มี	29	76.3
- ไม่มี	9	23.7
รวม	38	100
7. ระยะเวลาของแผนธุรกิจ		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี	24	63.2
- มากกว่า 1 ปี	14	36.8
รวม	38	100
8. จำนวนพนักงานในปัจจุบัน		
- 0 – 5 คน	23	60.5
- 6 – 10 คน	9	23.7
- 11 – 20 คน	1	2.6
- 21 – 30 คน	2	5.3
- 31 คน ขึ้นไป	3	7.9
รวม	38	100

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)
แสดงลักษณะการดำเนินธุรกิจและการวางแผนธุรกิจ

การวางแผนธุรกิจและสภาพกิจการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
9. จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50	19	50.0
- ตั้งแต่ 51 ถึง 60	13	34.2
- ตั้งแต่ 61 ถึง 70	1	2.6
- ตั้งแต่ 71 ถึง 80	2	5.3
- มากกว่าหรือเท่ากับ 81	2	5.3
- ไม่ระบุ/ไม่ทราบ	1	2.6
รวม	38	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงลักษณะการดำเนินธุรกิจและการวางแผนธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เริ่มดำเนินธุรกิจโดยการก่อตั้งด้วยตนเอง (ร้อยละ 78.9) ดำเนินงานเป็นเจ้าของเพียงคนเดียว (ร้อยละ 78.9) เริ่มต้นดำเนินธุรกิจของตนเองเมื่อปี 2546 (ร้อยละ 47.4) ซึ่งมีเงินทุนเริ่มต้นระหว่าง 10,001 – 100,000 บาท (ร้อยละ 44.7) และผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ได้ระดับ 4 ดาว (ร้อยละ 55.3) มีการเขียนแผนธุรกิจเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ (ร้อยละ 76.3) โดยกำหนดระยะเวลาในแต่ละแผนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี (ร้อยละ 63.2) มีจำนวนพนักงานระหว่าง 0 -5 คน (ร้อยละ 60.5) และมีจำนวนชั่วโมงการทำงานไม่เกิน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 50.0)

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ข้อมูลทั่วไป	ค่าต่ำสุด Minimum	ค่าสูงสุด Maximum	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD.
1. อายุ	27	64	48.08	10.37
2. จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา	9	22	15.66	3.01
3. เงินทุนเริ่มต้น (ล้านบาท)	0.003	20	0.95	3.34
4. จำนวนพนักงานในปัจจุบัน	0	40	7.78	9.41
5. จำนวนชั่วโมงทำงาน	10	126	49.59	21.50
6. อายุกิจการ	2.50	30.50	8.10	7.41

จากตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการจำนวน 38 ราย พบว่า

1. อายุของผู้ประกอบการมีอายุน้อยที่สุด คือ 27 ปี และอายุมากที่สุด คือ 64 ปี โดยระดับอายุเฉลี่ยเท่ากับ 48.08 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.37 ปี

2. ผู้ประกอบการมีจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษิต่ำสุด คือ 9 ปี และสูงสุด คือ 22 ปี โดยมีระดับเฉลี่ยเท่ากับ 15.66 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.01 ปี

3. ผู้ประกอบการมีการใช้เงินทุนเริ่มต้นธุรกิจต่ำสุดอยู่ที่ 3,000 บาท และสูงสุด 20 ล้านบาท โดยเงินทุนเริ่มต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 950,000 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.34 ล้านบาท

4. จำนวนพนักงานในปัจจุบันต่ำสุด คือ 0 คน และสูงสุด 40 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.78 คน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.41 คน

5. ผู้ประกอบการใช้เวลาในการทำงานน้อยที่สุด คือ 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ สูงสุดคือ 126 ชั่วโมง/สัปดาห์ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.59 ชั่วโมง/สัปดาห์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 21.50 ชั่วโมง/สัปดาห์

6. อายุกิจการต่ำสุด คือ 2.5 ปี และสูงสุด คือ 30.5 ปี โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.41 ปี

ส่วนที่ 2 ลักษณะความสำเร็จของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

การวิจัยครั้งนี้ทำการวัดความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ในรายละเอียดเกี่ยวกับธุรกิจตามแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างเป็นรายบุคคลตามแนวทางของ ดร.ไมเคิล เฟอร์เซอร์ ได้แก่ แนวโน้มของกำไร แนวโน้มของจำนวนลูกค้า แนวโน้มของยอดขาย แนวโน้มของธุรกิจโดยรวม แนวโน้มของจำนวนพนักงาน และทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ความสำเร็จในมุมมองของผู้อื่น ความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งอื่น ความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ ความพึงพอใจในรายได้ รวมทั้งการประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยผู้สัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวโน้มของกำไร

พบว่า มีแนวโน้มดังในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

แสดงแนวโน้มของกำไรของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ตั้งแต่ พ.ศ. 2547-2550

แนวโน้ม	พ.ศ.2547-48		พ.ศ.2548-49		พ.ศ.2549-50	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	34	89.5	26	68.4	23	60.5
ไม่เปลี่ยนแปลง	1	2.6	2	5.3	4	10.5
ลดลง	3	7.9	10	26.3	11	28.9

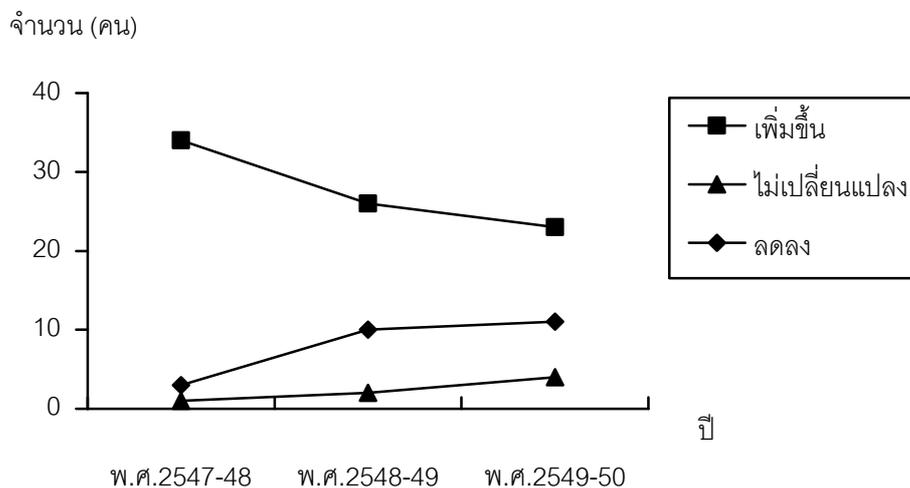
จากตารางที่ 4.5 แสดงว่า ในปี พ.ศ.2547-48 ผู้ประกอบการร้อยละ 89.5 มีกำไรเพิ่มขึ้น ขณะที่ร้อยละ 2.6 แนวโน้มของผลกำไรไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 7.9 มีกำไรลดลง

ในปี พ.ศ.2548-49 ผู้ประกอบการร้อยละ 68.4 มีกำไรเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 5.3 แนวโน้มของผลกำไรไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 26.3 มีกำไรลดลง

ในปี พ.ศ.2549-50 ผู้ประกอบการร้อยละ 60.5 มีกำไรเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 10.5 แนวโน้มของผลกำไรไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 28.9 มีกำไรลดลง

ภาพที่ 4.1

แสดงแนวโน้มของกำไรของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2547 – 2550

จากภาพที่ 4.1 ซึ่งแสดงแนวโน้มของกำไรของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2547 ถึง 2550 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีแนวโน้มของกำไรเพิ่มขึ้น แต่แนวโน้มของผู้ประกอบการที่มีผลกำไรเพิ่มขึ้นเริ่มมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ ส่วนผู้ประกอบการที่มีผลกำไรไม่เปลี่ยนแปลงและผลกำไรลดลงกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น

2. แนวโน้มของจำนวนลูกค้า

พบว่า มีแนวโน้มดังในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

แสดงแนวโน้มของจำนวนลูกค้าของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2547-2550

แนวโน้ม	พ.ศ.2547-48		พ.ศ.2548-49		พ.ศ.2549-50	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	37	97.4	31	81.6	29	76.3
ไม่เปลี่ยนแปลง	1	2.6	4	10.5	4	10.5
ลดลง	0	0.0	3	7.9	5	13.2

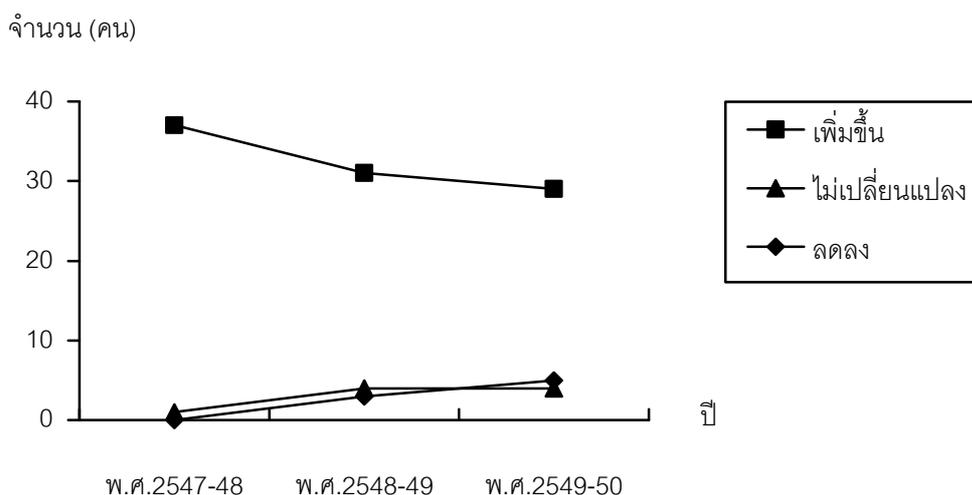
จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ.2547-48 ผู้ประกอบการร้อยละ 97.4 มีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 2.6 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าไม่เปลี่ยนแปลง และไม่พบผู้ประกอบการในกลุ่มที่มีจำนวนลูกค้าลดลง

ในปี พ.ศ.2548-49 ผู้ประกอบการร้อยละ 81.6 มีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 10.5 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 7.9 มีจำนวนลูกค้าลดลง

ในปี พ.ศ.2549-50 ผู้ประกอบการร้อยละ 76.3 มีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 10.5 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 13.2 มีจำนวนลูกค้าลดลง

ภาพที่ 4.2

แสดงแนวโน้มของจำนวนลูกค้าของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2547 – 2550

จากภาพที่ 4.2 ซึ่งแสดงแนวโน้มของจำนวนลูกค้าของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2547 ถึง 2550 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีแนวโน้มของจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น แต่แนวโน้มของผู้ประกอบการที่มีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้นเริ่มมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ ส่วนผู้ประกอบการที่มีจำนวนลูกค้าลดลงกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น

3. แนวโน้มของยอดขาย

พบว่ามีแนวโน้มดังในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

แสดงแนวโน้มของยอดขายของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
ตั้งแต่ พ.ศ. 2547-2550

แนวโน้ม	พ.ศ.2547-48		พ.ศ.2548-49		พ.ศ.2549-50	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	34	89.5	26	68.4	22	57.9
ไม่เปลี่ยนแปลง	1	2.6	2	5.3	4	10.5
ลดลง	3	7.9	10	26.3	12	31.6

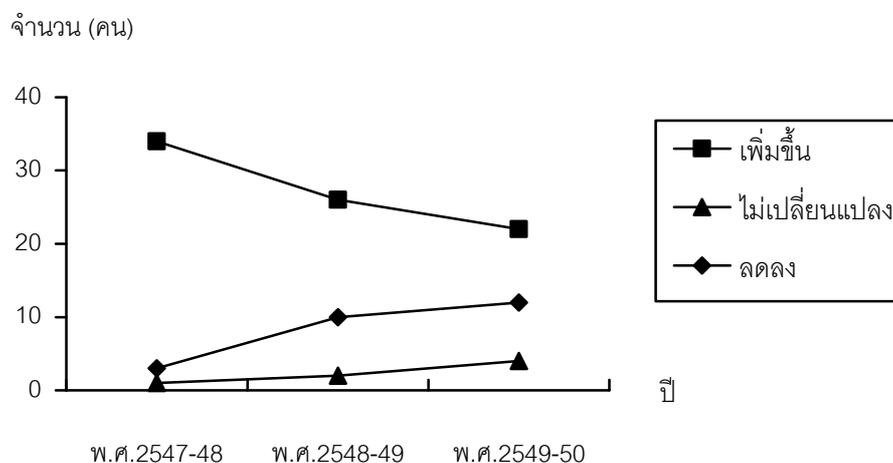
จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ.2547-48 ผู้ประกอบการร้อยละ 89.5 มี ยอดขายเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 2.6 แนวโน้มของยอดขายไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 7.9 มี จำนวนยอดขายลดลง

ในปี พ.ศ.2548-49 ผู้ประกอบการร้อยละ 68.4 มียอดขายเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 5.3 แนวโน้มของยอดขายไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 26.3 มียอดขายลดลง

ในปี พ.ศ.2549-50 ผู้ประกอบการร้อยละ 57.9 มียอดขายเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ร้อยละ 10.5 แนวโน้มของยอดขายไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 31.6 มียอดขายลดลง

ภาพที่ 4.3

แสดงแนวโน้มของยอดขายของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2547 – 2550

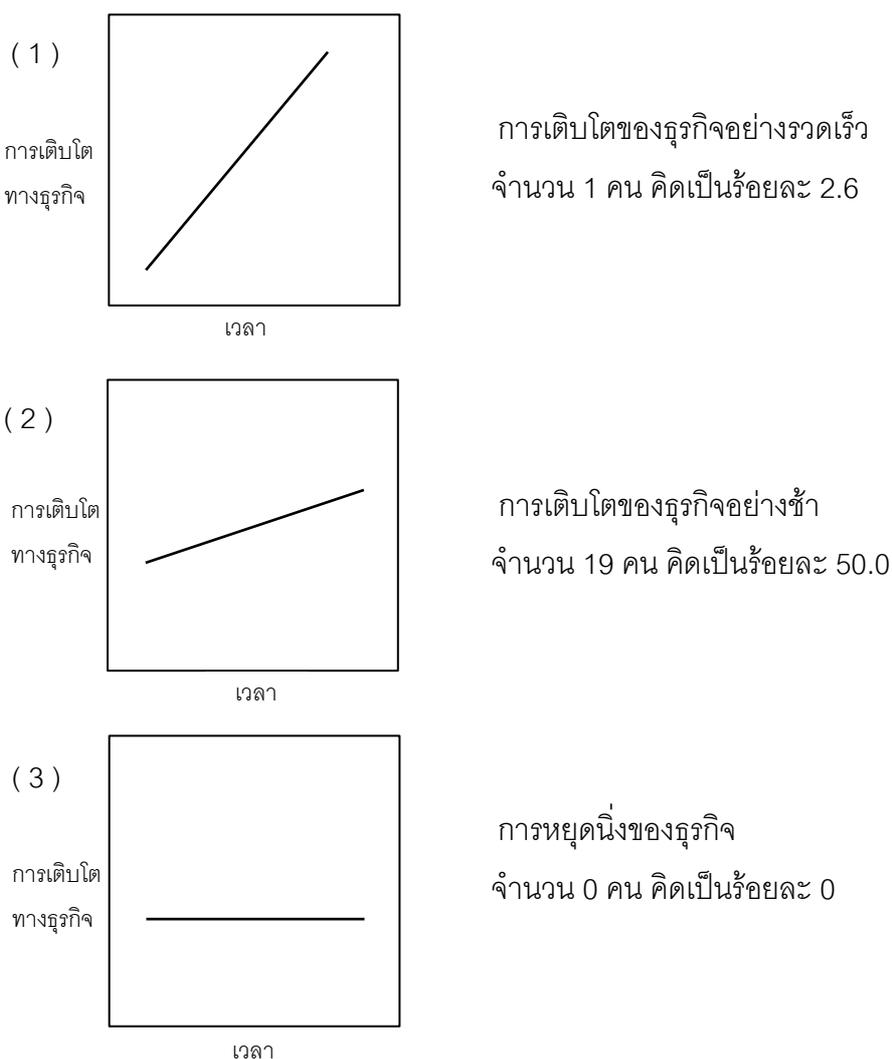

จากภาพที่ 4.3 ซึ่งแสดงแนวโน้มของยอดขายของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2547 ถึง 2550 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีแนวโน้มของยอดขายเพิ่มขึ้น แต่แนวโน้มของผู้ประกอบการที่มียอดขายเพิ่มขึ้นเริ่มมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ ส่วนผู้ประกอบการในกลุ่มที่มียอดขายไม่เปลี่ยนแปลงและยอดขายลดลงกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น

4. แนวโน้มของธุรกิจโดยรวม

ภาพที่ 4.4

แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่อธิบายแนวโน้มของธุรกิจโดยรวมด้วย
แผนภาพของเพรสเซนดอร์ฟเฟอร์ บรูเดร์ล และ ซิกเกอร์
(Priesendoerfer Beuederl & Ziegler, 1992)

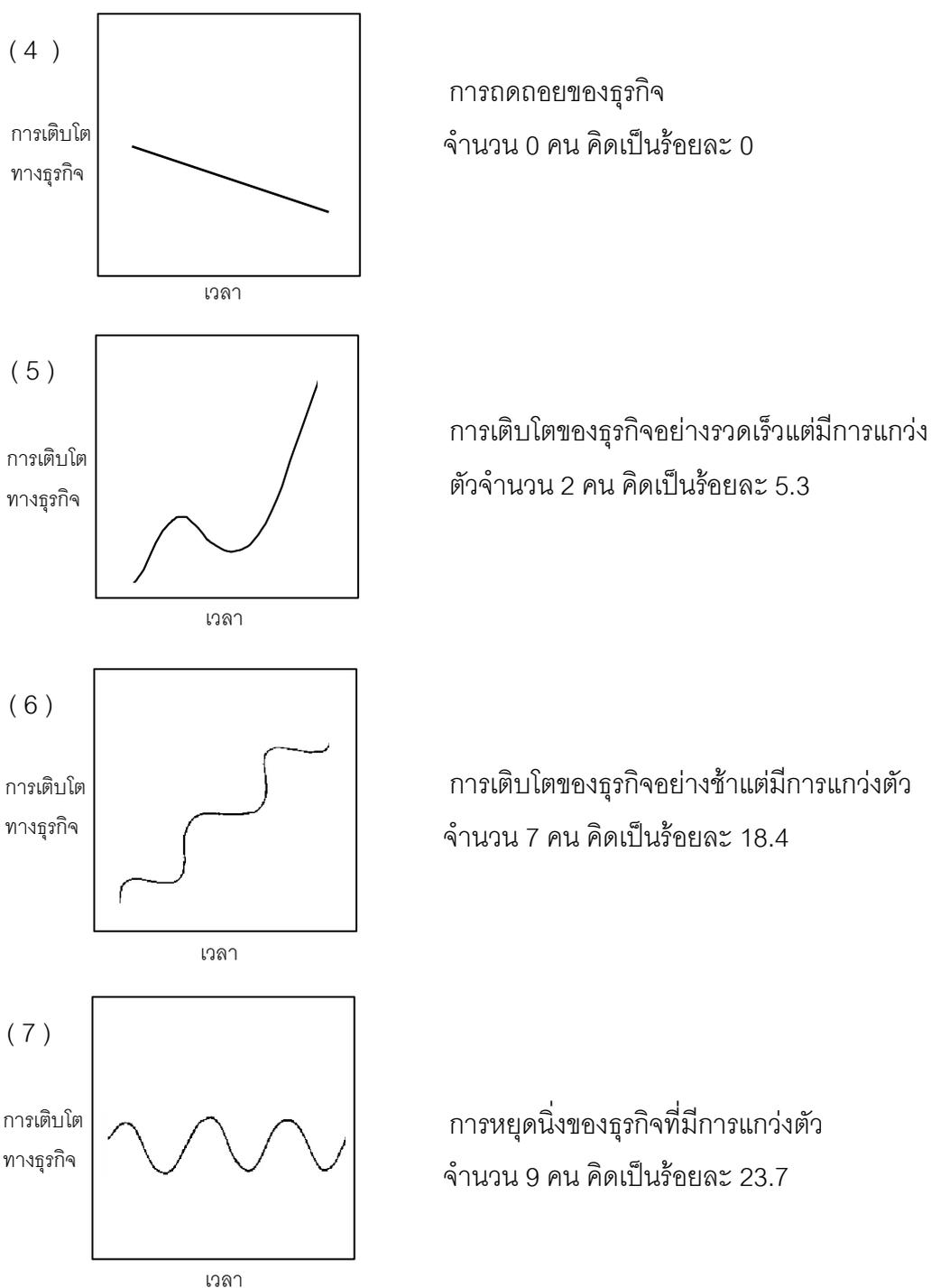

ภาพที่ 4.4 (ต่อ)

แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่อธิบายแนวโน้มของธุรกิจโดยรวมด้วย

แผนภาพของเพรสเซนดอร์ฟเฟอร์ บรูเดอร์ล และ ซิกเกอร์

(Presisendoerfer Beuederl & Ziegler, 1992)

ภาพที่ 4.4 (ต่อ)

แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่อธิบายแนวโน้มของธุรกิจโดยรวมด้วย
แผนภาพของเพรสเซนดอร์ฟเฟอร์ บรูเดอร์ล และ ซิกเกอร์
(Presisendoerfer Beuederl & Ziegler, 1992)

จากภาพที่ 4.4 ซึ่งแสดงจำนวนผู้ประกอบการที่อธิบายแนวโน้มของธุรกิจโดยรวมด้วยแผนภาพของเพรสเซนดอร์ฟเฟอร์ บรูเดอร์ล และ ซิกเกอร์ (Presisendoerfer Beuederl & Ziegler, 1992) พบว่า แนวโน้มของธุรกิจโดยรวมของผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีลักษณะการเติบโตของธุรกิจอย่างช้า ถึงร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ ร้อยละ 23.7 มีลักษณะการหยุดนิ่งของธุรกิจที่มีการแกว่งตัว ร้อยละ 18.4 มีลักษณะการเติบโตของธุรกิจอย่างช้าแต่มีการแกว่งตัว ร้อยละ 5.3 มีลักษณะการเติบโตของธุรกิจอย่างรวดเร็วแต่มีการแกว่งตัว และน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.6 มีการเติบโตของธุรกิจอย่างรวดเร็ว และไม่พบจำนวนผู้ประกอบการที่มีลักษณะการหยุดนิ่งของธุรกิจ การถดถอยของธุรกิจ และการถดถอยของธุรกิจที่มีการแกว่งตัว

5. การประเมินความสำเร็จในมุมมองของผู้อื่น

จากการประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในมุมมองของผู้อื่น ซึ่งประเมินด้วยข้อคำถามจำนวน 1 ข้อ เป็นมาตรแบบลิเกิร์ตสเกล (Likert Scale) โดยมีช่วงคะแนนตั้งแต่ 1-5 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประเมินความสำเร็จในมุมมองของผู้อื่นอยู่ในระดับประสบความสำเร็จค่อนข้างสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 คะแนน มีคะแนนต่ำสุด คือ 2 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 5 คะแนน

6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

จากการประเมินตนเองของผู้ประกอบการในด้านความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง ซึ่งประเมินด้วยข้อคำถามจำนวน 1 ข้อ เป็นมาตรแบบลิเกิร์ตสเกล (Likert Scale) โดยมีช่วงตั้งแต่ 1-5 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความสำเร็จ

เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งชั้นอยู่ในระดับประสบความสำเร็จค่อนข้างสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06 คะแนน มีคะแนนต่ำสุด คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 5 คะแนน

7. ความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ

จากการประเมินของผู้ประกอบการในด้านความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ โดยสเกลมีช่วงตั้งแต่ (-3) - 3 จำนวน 1 ข้อ และเป็นช่วงตั้งแต่ 1-5 จำนวน 2 ข้อ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการอยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.39 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.73 คะแนน มีคะแนนต่ำสุด คือ 6 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 13 คะแนน

8. ความพึงพอใจในรายได้

จากการประเมินของผู้ประกอบการในด้านความพึงพอใจในรายได้ โดยสเกลมีช่วงตั้งแต่ (-3) - 3 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในรายได้ได้อยู่ในระดับค่อนข้างพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.08 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 คะแนน มีคะแนนต่ำสุด คือ -1 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 3 คะแนน

9. แนวโน้มของจำนวนพนักงาน

พบว่ามีแนวโน้มดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8

แสดงแนวโน้มของจำนวนพนักงานของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2547-2550

แนวโน้ม	พ.ศ.2547-48		พ.ศ.2548-49		พ.ศ.2549-50	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
เพิ่มขึ้น	3	7.9	4	10.5	2	5.3
ไม่เปลี่ยนแปลง	27	71.1	29	76.3	30	78.9
ลดลง	8	21.1	5	13.2	6	15.8

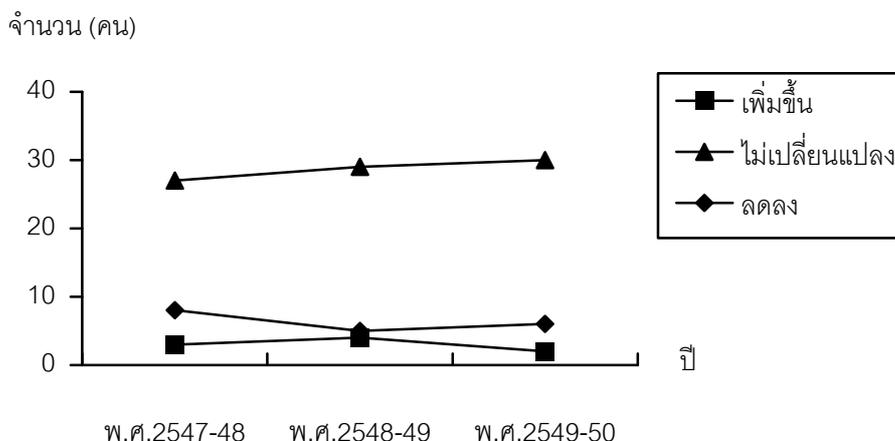
จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ.2547-48 ผู้ประกอบการร้อยละ 7.9 มีจำนวนพนักงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 71.1 แนวโน้มของจำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 21.1 มีจำนวนพนักงานลดลง

ในปี พ.ศ.2548-49 ผู้ประกอบการร้อยละ 10.5 มีจำนวนพนักงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 76.3 แนวโน้มของจำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 13.2 มีจำนวนพนักงานลดลง

ในปี พ.ศ.2549-50 ผู้ประกอบการร้อยละ 5.3 มีจำนวนพนักงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 78.9 แนวโน้มของจำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลง และร้อยละ 15.8 มีจำนวนพนักงานลดลง

ภาพที่ 4.5

แสดงแนวโน้มของจำนวนพนักงานของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2547 – 2550

จากภาพที่ 4.5 แสดงแนวโน้มของจำนวนพนักงานของผู้ประกอบการตั้งแต่ พ.ศ. 2547 ถึง 2550 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีแนวโน้มของจำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลง แต่แนวโน้มของผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานไม่เปลี่ยนแปลงเริ่มมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

10. การประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยผู้สัมภาษณ์

ในด้านการประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยผู้สัมภาษณ์ ซึ่งประเมินด้วยข้อคำถามจำนวน 1 ข้อ เป็นมาตรแบบลิเกิร์ตสเกล (Likert Scale) โดยมีช่วงคะแนนตั้งแต่

1-5 พบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่ประเมินโดยผู้สัมภาษณ์อยู่ในระดับประสบความสำเร็จค่อนข้างสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 คะแนน มีคะแนนต่ำสุด คือ 3 คะแนน และมีคะแนนสูงสุด คือ 4.5 คะแนน

จากการวัดความสำเร็จทั้ง 10 ด้านข้างต้น สามารถนำคะแนนที่ได้มาจัดระดับได้ดังนี้

ตารางที่ 4.9

แสดงระดับความสำเร็จโดยรวมของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ระดับความสำเร็จ	คะแนน	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
ต่ำ	น้อยกว่าเท่ากับ 8	0	0.0
ปานกลาง	9-29	14	36.8
สูง	30-50	24	63.2
รวม		38	100.0

ทั้งนี้ ระดับความสำเร็จโดยรวมของผู้ประกอบการทั้ง 38 คน พบว่า มีคะแนนต่ำสุด คือ 21 คะแนน และมีคะแนนสูงสุด คือ 40 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.79 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.20 คะแนน โดยผู้ประกอบการร้อยละ 36.8 อยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสำเร็จปานกลาง ร้อยละ 63.2 อยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสำเร็จสูง และไม่พบผู้ประกอบการในกลุ่มที่มีระดับความสำเร็จต่ำ ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ส่วนที่ 3 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการ
สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

รูปแบบความคิดสร้างสรรค์	ระดับคะแนน	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
แบบปรับเปลี่ยน	ปานกลาง	1	2.6
	ต่ำ	15	39.5
แบบสร้างใหม่	ต่ำ	15	39.5
	ปานกลาง	6	15.8
	สูง	1	2.6
รวม		38	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยนและแบบสร้างใหม่ในระดับต่ำทั้ง 2 รูปแบบ โดยผู้ประกอบการที่มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยน คือ ผู้ประกอบการที่มีลักษณะสุขุมรอบคอบ มีความสามารถในการคำนวณผลลัพธ์อย่างถูกต้อง โดยเน้นการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น ภายในกรอบและข้อจำกัดที่มี ให้มีความสำคัญกับกฎเกณฑ์ การวางแผน รายละเอียด และบรรทัดฐานของกลุ่ม ส่วนผู้ประกอบการที่มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบนวัตกรรม คือ ผู้ประกอบการที่มีลักษณะชอบเสี่ยง ชอบสถานการณ์ที่คาดเดาไม่ได้ มองปัญหาและความขัดแย้งเป็นสิ่งที่ท้าทาย โดยเน้นการเปลี่ยนแปลงมากกว่าการปรับปรุง ให้คุณค่ากับการคิดนอกกรอบและให้ความสำคัญกับภาพรวมมากกว่ารายละเอียด รองลงมา คือ ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบสร้างใหม่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุด คือ ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยนในระดับปานกลางและแบบสร้างใหม่ในระดับสูง

ส่วนที่ 4 ภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภูมิความรู้ความชำนาญ
ของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ภูมิความรู้ความชำนาญ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคะแนน
ระยะเวลาในการศึกษา (ปี)	15.66	3.01	ปริญญาตรี
ประสบการณ์ในการบริหาร (5 คะแนน)	2.14	1.03	ค่อนข้างต่ำ
ความชำนาญในวิชาชีพ (5 คะแนน)	2.11	1.05	ค่อนข้างต่ำ

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์นั้น ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.66 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.01 ปี) ผู้ประกอบการที่ได้รับการศึกษาน้อยที่สุด คือ 9 ปี (ระดับมัธยมศึกษา) และที่ได้รับการศึกษามากที่สุด คือ 22 ปี (ระดับปริญญาโท) ส่วนประสบการณ์ในการบริหารพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการบริหารอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 คะแนน มีคะแนนต่ำสุด คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 4 คะแนน และความชำนาญในวิชาชีพ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความชำนาญในวิชาชีพอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 คะแนน มีคะแนนต่ำสุด คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 4 คะแนน

ตารางที่ 4.12

แสดงระดับประสบการณ์ในการบริหารจำแนกตามระดับความสำเร็จ

ระดับความสำเร็จ	ระดับประสบการณ์ในการบริหาร				รวม
	ต่ำ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	
ปานกลาง	7	3	1	3	14
สูง	8	9	5	2	24
รวม	15	12	6	5	38

ตารางที่ 4.13

แสดงระดับความชำนาญในวิชาชีพจำแนกตามระดับความสำเร็จ

ระดับความสำเร็จ	ระดับความชำนาญในวิชาชีพ					รวม
	ต่ำ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง	สูง	
ปานกลาง	6	4	1	2	1	14
สูง	9	8	5	2	0	24
รวม	15	12	6	4	1	38

จากตารางที่ 4.12 และ 4.13 พบว่า เมื่อพิจารณาระดับประสบการณ์ในการบริหาร และความชำนาญในวิชาชีพจำแนกตามระดับความสำเร็จแล้ว ผู้ประกอบการในกลุ่มที่มีระดับ ความสำเร็จปานกลางและสูงนั้น ส่วนใหญ่มีระดับประสบการณ์ในการบริหารและความชำนาญ ในวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำและค่อนข้างต่ำ

ส่วนที่ 5 รูปแบบของกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจที่ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์นำมาใช้ในการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.14

แสดงลำดับ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์ ที่ผู้ประกอบการใช้ในการดำเนินธุรกิจ

กลยุทธ์	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคะแนน
การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์	2	3.10	0.89	ปานกลาง
การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ	1	3.41	0.56	ค่อนข้างสูง
การแสวงหาโอกาส	3	2.59	0.66	ค่อนข้างต่ำ
การตั้งรับ	4	2.13	0.88	ค่อนข้างต่ำ

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจที่ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์นำมาใช้ในการดำเนินงานมากที่สุด คือ กลยุทธ์การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ ซึ่งหมายถึง ผู้ประกอบการจะมีการวางแผนการทำงานให้เฉพาะกับงานที่สำคัญที่สุด ซึ่งรวมถึง กลยุทธ์การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56) รองลงมา ได้แก่ กลยุทธ์การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึง ผู้ประกอบการจะมีการวางแผนทำงานล่วงหน้า โดยครอบคลุมสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89) และกลยุทธ์ที่ผู้ประกอบการนำมาใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์การแสวงหาโอกาส ซึ่งหมายถึง ผู้ประกอบการจะมีวิธีการดำเนินงานโดยไม่มีการวางแผนล่วงหน้า แต่สอดส่องแสวงหาโอกาสในการทำธุรกิจอยู่ตลอดเวลาอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66) และกลยุทธ์การตั้งรับ ซึ่งหมายถึง ผู้ประกอบการจะมีวิธีการดำเนินงานโดยไม่มีการวางแผนล่วงหน้า แต่คอยตอบสนองความต้องการหรือสถานการณ์จากภายนอกที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88)

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์
และความสำเร็จของผู้ประกอบการ

รูปแบบความคิดสร้างสรรค์	ความสำเร็จของผู้ประกอบการ
รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ (แบบปรับเปลี่ยน-แบบสร้างใหม่)	-.006

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1 ที่ว่ารูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 2 : ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญและความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ภูมิความรู้ความชำนาญ	ความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- ระยะเวลาในการศึกษา	.000
- ความชำนาญในวิชาชีพ	-.039
- ประสบการณ์ในการบริหาร	.007

สมมติฐานที่ 2.1 ระยะเวลาในการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 2.2 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 2.3 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยสมมติฐานที่ 2.1, 2.2 และ 2.3

สมมติฐานที่ 3 : กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.17

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ
และความสำเร็จของผู้ประกอบการ

กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ	ความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์	.259
- การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ	-.091
- การแสวงหาโอกาส	-.286
- การตั้งรับ	.007

สมมติฐานที่ 3.1 การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 3.2 การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 3.3 การแสวงหาโอกาสมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 3.4 การตั้งรับมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจกับความสำเร็จของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยสมมติฐานที่ 3.1 - 3.4

สมมติฐานที่ 4 : รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความ
ชำนาญ

ตารางที่ 4.18

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์
และภูมิความรู้ความชำนาญ

ภูมิความรู้ความชำนาญ	รูปแบบความคิดสร้างสรรค์
- ระยะเวลาในการศึกษา	.293
- ความชำนาญในวิชาชีพ	.183
- ประสบการณ์ในการบริหาร	.209

สมมติฐานที่ 4.1 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาใน
การศึกษา

สมมติฐานที่ 4.2 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความชำนาญใน
วิชาชีพ

สมมติฐานที่ 4.3 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการ
บริหาร

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์
กับภูมิความรู้ความชำนาญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 ที่ว่า รูปแบบ
ความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ ซึ่งประกอบด้วยสมมติฐานที่ 4.1,
4.2 และ 4.3

สมมติฐานที่ 5 : รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ในการดำเนิน
ธุรกิจ

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์
และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ

กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ	รูปแบบความคิดสร้างสรรค์
- การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์	.136
- การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ	-.108
- การแสวงหาโอกาส	-.158
- การตั้งรับ	-.127

สมมติฐานที่ 5.1 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับการวางแผน
ล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์

สมมติฐานที่ 5.2 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนเฉพาะ
สิ่งสำคัญ

สมมติฐานที่ 5.3 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาโอกาส

สมมติฐานที่ 5.4 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับการตั้งรับ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์
กับกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 ที่ว่า
รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย
สมมติฐานที่ 5.1 - 5.4

สมมติฐานที่ 6 : ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ในการดำเนิน
ธุรกิจ

ตารางที่ 4.20

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญ
และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ

กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ	ภูมิความรู้ความชำนาญ		
	ระยะเวลาในการศึกษา	ความชำนาญในวิชาชีพ	ประสบการณ์ในการบริหาร
- การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์	.252	.184	.200
- การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ	-.058	-.093	-.083
- การแสวงหาโอกาส	-.201	-.263	-.164
- การตั้งรับ	-.262	-.210	-.253

สมมติฐานที่ 6.1 ระยะเวลาในการศึกษามีความสัมพันธ์กับการวางแผนล่วงหน้า
อย่างสมบูรณ์

สมมติฐานที่ 6.2 ระยะเวลาในการศึกษามีความสัมพันธ์กับการวางแผนเฉพาะสิ่ง
สำคัญ

สมมติฐานที่ 6.3 ระยะเวลาในการศึกษามีความสัมพันธ์กับการแสวงหาโอกาส

สมมติฐานที่ 6.4 ระยะเวลาในการศึกษามีความสัมพันธ์กับการตั้งรับ

สมมติฐานที่ 6.5 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับการวางแผนล่วงหน้า
อย่างสมบูรณ์

สมมติฐานที่ 6.6 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับการวางแผนเฉพาะสิ่ง
สำคัญ

สมมติฐานที่ 6.7 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาโอกาส

สมมติฐานที่ 6.8 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับการตั้งรับ

สมมติฐานที่ 6.9 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์กับการวางแผนล่วงหน้า
อย่างสมบูรณ์

สมมติฐานที่ 6.10 ประสิทธิภาพในการบริหารมีความสัมพันธ์กับการวางแผนเฉพาะ
สิ่งสำคัญ

สมมติฐานที่ 6.11 ประสิทธิภาพในการบริหารมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาโอกาส

สมมติฐานที่ 6.12 ประสิทธิภาพในการบริหารมีความสัมพันธ์กับการตั้งรับ

จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญกับ
กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 ที่ว่า รูปแบบ
ความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยสมมติฐานที่
6.1 - 6.12

สมมติฐานที่ 7 : รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ ภูมิความรู้ความชำนาญ และกลยุทธ์ในการดำเนิน
ธุรกิจสามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการ

เนื่องจากไม่สามารถทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยรูปแบบความคิด
สร้างสรรค์ ภูมิความรู้ความชำนาญ และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ เพราะจากการใช้การวิเคราะห์
การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise) ไม่มีตัวแปรใดเข้ามาในสมการ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.21

แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
สมมติฐานที่ 1 : รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2 : ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ของผู้ประกอบการ 2.1 ระยะเวลาในการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)
แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
2.2 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
2.3 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
<u>สมมติฐานที่ 3 : กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ</u>	
3.1 การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
3.2 การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
3.3 การแสวงหาโอกาสมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
3.4 การตั้งรับมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ
<u>สมมติฐานที่ 4 : รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับภูมิความรู้ความชำนาญ</u>	
4.1 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการศึกษา	ปฏิเสธ
4.2 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความชำนาญในวิชาชีพ	ปฏิเสธ
4.3 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการบริหาร	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)
แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สรุปผลการวิจัย
6.8 ความชำนาญในวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับการตั้งรับ	ปฏิเสธ
6.9 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์กับการวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์	ปฏิเสธ
6.10 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์กับการวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ	ปฏิเสธ
6.11 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาโอกาส	ปฏิเสธ
6.12 ประสบการณ์ในการบริหารมีความสัมพันธ์กับการตั้งรับ	ปฏิเสธ
<u>สมมติฐานที่ 7</u> : รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ ภูมิความรู้ความชำนาญ และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจสามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ปฏิเสธ